

BÀI VĂN NÊU CẢM NGHĨ VỀ VĂN BẢN CÔNG TRƯỜNG MỜ RA CỦA LÍ LAN

1. Dàn ý nêu cảm nghĩ về văn bản Công trường mờ ra

a. Mở bài:

- Giới thiệu bài Công trường mờ ra: Vào đêm trước ngày khai trường của con, mẹ không ngủ được. Một ngày kia, còn xa lắm, ngày đó con sẽ biết thế nào là không ngủ được. Còn bây giờ giấc ngủ đến với con dễ dàng như uống một li sữa, ăn một cái kẹo. Gương mặt thanh thoát của con tựa nghiêng trên gối mềm, đôi môi hé mở và thỉnh thoảng hum lại như đang mút kẹo. Đây là một đoạn trong tác phẩm Công trường mờ ra. Qua đoạn văn trên ta có thể thấy được tâm trạng của người mẹ và người con như thế nào trước khi ngày đầu con đến lớp.

b. Thân bài:

- Nêu cảm nghĩ về bài Công trường mờ ra:

+ Cảm xúc của người mẹ về ngày đầu đưa con đến trường:

- Buổi tối trước ngày khai trường người mẹ cứ trằn trọc không ngủ được.
- Người mẹ lo cho con ngày mai sẽ như thế nào khi đến trường và nhớ lại kỉ niệm ngày xưa đến trường của mình.
- Người mẹ chuẩn bị sẵn sàng đồ dùng cho con vào ngày mai: quần áo, sách vở, bút thước,...
- Người mẹ liên tưởng đến ngày đầu đi học của mình rồi bồi hồi, nhớ nhung.

- Cảm xúc của đứa con thơ ngày đầu đến trường:

- Cậu bé hết sức hồn nhiên, vô tư.
- Cậu bé háo hức chi ngày ngày khai trường ngày mai, cậu cứ nghĩ đây là một chuyến đi chơi xa.
- Với tuổi lên sáu thì cậu không hề bận tâm về buổi học đầu tiên về ngày mai.
- Cậu giúp mẹ dọn đồ chơi.
- Giấc ngủ với cậu là một điều dễ dàng.

- Cảm nghĩ của người mẹ về vai trò của nhà trường:

- Là nơi nuôi lớn con của mẹ.
- Là nơi đào tạo sự trưởng thành của con người.
- Là nơi kỉ diệu của con người.

c. Kết bài:

- Nêu cảm nghĩ của em về Công trường mờ ra.

- Tác phẩm gợi cho chúng ta về những ngày đầu đến trường một cách sâu sắc và hết sức ấn tượng.

2. Viết đoạn văn ngắn cảm nhận về tác phẩm Công trường mờ ra

Bài văn Công trường mờ ra viết về tâm trạng của người mẹ trong đêm không ngủ trước ngày khai trường lần đầu tiên của con cùng với vai trò to lớn của nhà trường, nền giáo dục đối với mỗi chúng ta. Không có sự việc, không có cốt truyện theo một chuỗi nhất định nhưng bài văn này đã khá thu hút người đọc bởi mỗi câu văn dạt dào tình cảm với biết bao niềm tâm sự,

hồi tưởng kỉ niệm của người mẹ thương yêu con bằng tấm lòng cao cả. Bài văn này đã đưa mỗi chúng ta đến với những rạo rức tinh thần, băng khuâng khó tả của kí ức tuổi thơ. Nhờ quá trình học tập trong nhà trường mà khi trưởng thành, con người sẽ trở thành những công dân có đạo đức, tài năng, đủ trình độ để xây dựng đất nước giàu mạnh, công bằng, văn minh, tươi đẹp. Bằng nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật đặc sắc, nhà văn Lý Lan đã đưa chúng ta trở về thế giới êm đềm của tuổi thơ. Qua bài văn, chúng ta cảm nhận được tình mẫu tử thiêng liêng và thấy được tầm quan trọng lớn lao của nhà trường đối với tuổi trẻ và toàn xã hội.

3. Viết bài văn nêu cảm nghĩ về văn bản **Cổng trường mở ra**

Trẻ em là những mầm non tương lai của đất nước. Những mầm non đó muốn vươn lên mạnh mẽ để trở thành những cây xanh tốt tươi thì không thể thiếu đi nguồn dinh dưỡng – tình yêu thương của cha mẹ và sự giáo dục của nhà trường. Văn bản “**Cổng trường mở ra**” của Lý Lan, với hình thức như những dòng nhật kí tâm tình đầy sâu lắng, đã giúp người đọc hình dung và hiểu rõ hơn về tình yêu thương của người mẹ dành cho con cũng như vai trò của nhà trường trong cuộc sống của mỗi người. Đặc biệt, văn bản cũng để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng người đọc bởi những chi tiết nghệ thuật đặc sắc.

Văn bản là những dòng suy nghĩ của một người mẹ trong đêm trước ngày con chuẩn bị vào lớp một. Đưa con vừa háo hức, vừa hồi hộp cho ngày khai trường đầu tiên song đã nhanh chóng chìm vào giấc ngủ say sưa. Còn người mẹ thì thao thức, vừa suy nghĩ đến đưa con thân yêu, vừa hồi tưởng lại ngày khai trường đầu tiên của mình và lại chợt nghĩ tới ngày khai trường đầy trang trọng, thiêng liêng ở đất nước Nhật Bản xa xôi. Những dòng tâm sự của người mẹ khép lại bằng một tưởng tượng của người mẹ khi dắt tay con bước vào thế giới kì diệu sau cánh cổng trường.

Mọi ngày, khi con trai đã ngủ, người mẹ lại lúi húi sắp xếp đồ chơi mà đưa con bày la liệt khắp nhà: chiếc xe thiết giáp dưới gầm ghế, cạnh chân bàn, những chú rô-bốt bằng nhựa... đoàn quân thú dàn trận trong một cuộc chiến tranh Sư Tử - Khủng Long... Nhưng hôm nay, có điều lạ là chú bé háng hái tranh với mẹ dọn dẹp bởi vì mẹ nói: Ngày mai đi học, con là cậu học sinh lớp Một rồi. Dù không hiểu lắm nhưng chắc chú bé cũng lờ mờ hiểu rằng mình đã lớn nên muốn giúp đỡ mẹ.

Trái hẳn với tâm trạng thanh thản của đứa con, người mẹ đêm nay không sao ngủ được. Mọi việc đã xong, người mẹ tự bảo mình cũng nên đi ngủ sớm. Mẹ lên giường nhưng cứ trần trọc suy nghĩ về con: Con đã đi học từ ba năm trước, hồi mới ba tuổi vào lớp mẫu giáo, đã biết thế nào là trường, lớp, thầy, bạn. Ngay cả ngôi trường mới, con cũng đã tập làm quen từ những ngày hè. Tuần lễ trước ngày khai giảng, con đã làm quen với bạn bè và cô giáo mới, đã tập xếp hàng, tập đi, tập đứng, để chuẩn bị cho buổi lễ khai trường long trọng này. Mẹ tin là con sẽ không bỡ ngỡ trong ngày đầu năm học.

Theo dòng hồi tưởng, tâm trạng của người mẹ trong ngày khai trường đầu tiên ấy lại ủa về: “Mẹ không lo, nhưng vẫn không ngủ được. Cứ nhắm mắt lại là dường như vang bên tai tiếng đọc bài trầm bổng: “Hàng năm cứ vào cuối thu... Mẹ tôi âu yếm nắm tay tôi dẫn đi trên con đường dài và hẹp”. Bài văn “**Tôi đi học**” của Thanh Tịnh như một dư vang không thể phai mờ trong tâm trí người mẹ dù hàng chục năm đã trôi qua. Những tâm trạng “lo”, “không ngủ được” của người mẹ – từng là một đứa trẻ hồn nhiên trong quá khứ như khiến người đọc cũng chợt nhớ lại những tâm trạng hồi hộp, bồn chồn trước ngày khai trường đầu tiên của chính mình. Những tâm trạng, cảm xúc đó luôn là những kí ức bền chặt không thể phai mờ, mà mỗi người luôn cất giữ trong một góc nhỏ của trái tim, để rồi chỉ cần được nhẹ nhàng đánh thức là những kí ức đó lại sống dậy, náo nức không thôi...

Phần cuối truyện, Lý Lan khẳng định vai trò của nhà trường, của giáo dục qua lời của người mẹ: “Đi đi con... thế giới kỳ diệu sẽ mở ra”. Qua đây nhà văn muốn nói rằng giáo dục có vai trò cực kỳ quan trọng trong đời sống của con người; trường học đem đến cho con người tri thức, tư tưởng, tình cảm, đạo lý, tình bạn, tình thầy trò... Đằng sau cánh cổng trường sẽ là một thế giới kì diệu cho con, bước qua cánh cổng là con đặt chân đến tri thức, với bạn bè, con hòa mình vào cuộc sống cộng đồng. Những điều con rất cần trong hành trang bước vào đời bởi theo quy luật của cuộc sống, con không thể mãi bé bỏng để ở trong lòng mẹ. Đây là ý nghĩa sâu sắc của văn bản và cũng là điều người mẹ hồi hộp khi con bắt đầu rời xa vòng tay mẹ. Hồi hộp, lo lắng, bởi người mẹ biết rằng "mỗi một sai lầm tron giáo dục sẽ ảnh hưởng đến cả một thế hệ mai sau". Nghĩ đến chuyện nước Nhật xa xôi là để nghĩ đến mình, nghĩ đến trách nhiệm nặng nề của chính bản thân với sự trưởng thành của con và của thế hệ trẻ trên đất nước mình.

Bằng những lời tâm sự, vừa như nói với con, vừa như đang đối thoại với chính mình, “Cổng trường mở ra” của Lí Lan là những dòng tâm sự chân thành, sâu sắc và đầy tha thiết của người mẹ nhằm bộc lộ tình yêu thương sâu nặng với con, đồng thời cũng thể hiện được vai trò to lớn của nhà trường với trách nhiệm giáo dục thế hệ trẻ. Những chi tiết trong văn bản tuy nhỏ nhưng lại góp phần làm nổi bật tư tưởng chủ đề của tác phẩm và để lại một ấn tượng lâu bền trong lòng người đọc.